

ŠKOLA ROKA 2. miesto

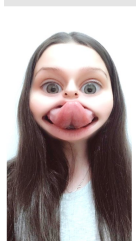
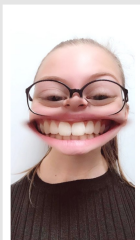
„Boh zabil dinosaurov zos meteoritom. Zrodil nový svet.“

„40. slide v prezentácii s názvom Život odklikol“

„Fascinovala ma aj práca letušky.“

UŽ ČOSKORO ...

Čauteee, milí čitatelia nášho časopisu!

Po dlhšom čase prichádzame s novým číslom Mlynovín. Odišlo pár členov z nášho redaktorského tímu, tak sme dali hlavy dokopy a pripravili pre vás zaujímavé články, príspevky, rozhovory s množstvom nových informácií. Nechýbajú ani obľúbené úlohy, ktoré vám spríjemnia prázdninové chvíle počas najkrajších sviatkov v roku. Pripravená je aj odmena. Prajeme vám šťastné a veselé, tešíme sa na vás v novom roku!

Vaše redaktorky Ama, Sima a Kaja

OBSAH

AKTUÁLNE.....	3
NA SLOVÍČKO S PANI ŠPECIÁLNOU PEDAGOGIČKOU	4
NA MUŠKE SÚ VYCHOVÁVATEĽKY	6
NAŠE ÚSPECHY	8
ČO SA UDIALO V NAŠEJ ŠKOLE	10
ŠKD.....	19
TOP UČITEĽ.....	20
TOP ŽIAK.....	21
ŠPORTOVÉ OKIENKO.....	22
ČRIEPKY ZO ZBOROVNE	23
PRE ŠIKOVNÝCH PÁTRAČOV.....	25
NA VOĽNÝ ČAS.....	26
Z NAŠEJ TVORBY	28

Občasník ZŠ Mlynská 697/7, Stropkov

Redakčná rada: Simona Sejková, Amália Plavčáková, Karin Gombitová,

Mgr. Antónia Ličková, Mgr. Ján Cichý a Mgr. Andrea Babjarčíková

ŠKOLA ROKA

NAŠA ŠKOLA

na 2. mieste v rámci SR

V Trnave sa 6. 11. 2019, konalo slávnostné vyhodnotenie súťaže ŠKOLA ROKA za školský rok 2018/2019. Tohto vyhodnotenia sa zúčastnili pán riaditeľ Peter Gombár, vedúci PK TSV Marcel Bochnovič a zástupca žiakov Radka Hašková, žiačka bývalej 9. c. ŠKOLA ROKA je celoštátna súťaž základných a stredných škôl v aktivitách, ktorú každoročne vyhlasuje Slovenská asociácia športu na školách pod záštitou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky. Súťaživosť je vlastná mladším i starším žiakom, jednotlivcom i kolektívom. Preto sa Slovenská asociácia športu na školách snaží rôznym spôsobom motivovať jednotlivcov i kolektívy k športovej činnosti a táto súťaž je jednou z nich. V školskom roku 2014/2015 naša škola v kategórii ZŠ nad 300 žiakov obsadila krásne 4. miesto a v školskom roku 2016/2017 obsadila 3. miesto. V minulom školskom roku sa vďaka úspechom na predmetových kolách olympiád, ale hlavne v športových súťažiach naša škola umiestnila na 2. mieste. Veľ-

mi nás potešilo aj ocenenie našej žiačky Radky Haškovej, ktorá sa v kategórii jednotlivcov umiestnila taktiež na krásnom 2. mieste. A tak je titul ŠKOLA ROKA opäť u NÁS. Je

300 žiakov v rámci SR. Ocenenie a poďakovanie patrí celej škole. Všetkým žiakom a ich pedagógom, ktorí sa zúčastnili počas minulého školského roka nielen športových, ale aj iných predmetových súťaží. Poďakovanie patrí aj rodičom i trénerom za obetavosť a čas, ktorý im venovali, a taktiež vedeniu mesta Štropkov za vytvorené podmienky a podporu športu v našom meste. Toto skvelé umiestnenie je pýchou našej školy, nášho mesta Štropkov, ale predovšetkým inšpiráciou k ďalším výborným výkonom. Žiakom našej školy prajeme aj v tomto školskom roku veľa úspechov.

NA SLOVÍČKO S PANI ŠPECIÁLNOU PEDAGOGIČKOU Mgr. SLÁVKOU BUJDOŠOVOU

Čo vás viedlo k tomu, že ste si vybrali špeciálnu pedagogiku? Mojm snom bolo byť učiteľkou. Keďže som si ten sen začala plniť v zrelšom veku, rozhodla som sa pre špeciálnu pedagogiku. Viedla ma k tomu túžba dozvedieť sa, ako možno deti a žiakov so zdravotným znevýhodnením vzdelávať, akými prístupmi a metódami, ako naplniť ich potenciál, ktorý je do istej miery limitovaný druhom a stupňom ich zdravotného znevýhodnenia tak, aby mohli byť v rámci svojich možností a schopností, čo najviac sebestační, a tak mohli prežiť kvalitnejší a plnohodnotnejší život.

Čo rada robíte vo svojom voľnom čase? Čo vás robí šťastnou? Najradšej ho trávim so svojou rodinou – s manželom a mojimi dvoma synmi. Počas pracovného týždňa je každý z nás zaplnený svojimi povinnosťami – školskými a pracovnými. Som vďačná za každú chvíľu, keď môžeme byť spolu a môžeme sa spoločne porozprávať, podeliť sa o prežité zážitky a získané skúsenosti. Je super, ak sú niektoré zážitky veselé a my sa pri tom aj zasmejeme. Vo voľnom čase si niekedy celkom rada pozriem aj dobrý film alebo relaxujem pri hudbe – od šansónov, cez vážnu hudbu, skladby Piotra Rubika až po populárnu hudbu, počúvam to, na čo mám práve chuť a pri čom si oddýchnem.

Kde a ako ste prežili detstvo? Narodila som sa v Stropkove a aj celé detstvo som prežila tu, v tomto meste. Ako som ho trávila? Tak ako všetky „Husákové deti“ v tej dobe. Radi sme sa bicyklovali, my, dievčatá, sme donekonečna skákali cez gumu, zbierali sme „céčka“, v zime sme sa korčuľovali na miestnom klzisku, navzájom sme sa s kamarátkami navštevovali, stvárali hlúposti a a z prvých „kazeťákov“ sme počúvali elánovské hity. V podstate bolo moje detstvo bezstarostné, no predovšetkým čas vtedy plynul akosi pomalšie. Teraz je to už oveľa rýchlejšie. Často sa však s istou dávkou nostalgie vraciam do svojich detských čias. Som vďačná za to, že kúsok toho dieťaťa je stále vo mene.

Máte nejaké sny, ktoré sa vám ešte nespĺnili? Ak áno, aké? Tie najdôležitejšie sa mi, myslím, splnili. Mám rodinu – veľmi dobrého a obetavého manžela, dvoch synov, s ktorými zažívam lepšie, ale občas aj horšie chvíle, presne tak, ako to v živote má byť, stala som sa učiteľkou. Čo viac si môžem priať? Ak by to mal byť sen alebo prianie smerom k mojej rodine, tak snáď, aby moji synovia našli svoje miesto a uplatnenie v živote, aby nezabudli a zachovávali hodnoty, ktoré sme im s manželom vštepovali, a na ktorých si zakladáme, aby sme ako rodina držali vždy spolu. Sme-rom k mojej profesii, ak budem mať tu možnosť, chcela by som ešte absolvovať nejaký odborný kurz, ktorý by ma v mojej profesii posunul ďalej

a rozšíril moje možnosti v práci s deťmi so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami (ŠVVP). Smerom k deťom a žiakom so ŠVVP, je to pranie, aby boli postupne prijímaní a akceptovaní spoločnosťou, aby sa ich inakosť stala prirodzenou súčasťou nášho života.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá a prečo?

Myslím, že som chcela byť kadekým a robiť kadečo. Pamätám si, že keď som čítala knihu z lekárskeho prostredia, chcela som byť lekárkou. Fascinovala ma aj práca letušky – lietanie, cestovanie, spoznávanie rôznych krajín. Páčila sa mi aj práca hlásateľky, počas môjho detstva hlásateľky ohlasovali v televízii nasledujúci program, páčilo sa mi, že boli vždy nádherne upravené. No a samozrejme aj profesia učiteľky. Vzorom mi boli moje pani učiteľky, na ktoré dodnes rada spomínam, ich pedagogické majstrovstvo.

Je špeciálna pedagogika ťažká? Odporúčate iným žiakom študovať špeciálnu pedagogiku?

Či je špeciálna pedagogika ťažká? V podstate je celkovo profesia učiteľa náročná, či je to učiteľ na 1. alebo na 2. stupni ZŠ, na strednej škole ... Z pohľadu mňa, ako špeciálneho pedagóga, je špeciálna pedagogika náročná hlavne v tom, že je to ešte nie dostatočne preskúmaný odbor pedagogiky. Najmä u nás chýba odborná špeciálno-pedagogická literatúra, ktorá by ponúkala predovšetkým praktické námety na prácu so žiakmi s rôznym druhom zdravotného znevýhodnenia. Ja vo svojej práci využívam najmä českú literatúru, sama vytváram pracovné listy podľa konkrétnych potrieb žiakov. Zároveň je to odbor, ktorý v sebe zahŕňa viacero odborov – pedití, ktoré sa špecializujú na konkrétne znevýhodnenia, resp. na deti alebo žiakov s intelektovým nadaním. Ako školský špeciálny pedagóg neviete, akých žiakov budete mať vo svojej starostlivosti, s akým druhom zdravotného znevýhodnenia, preto musíte mať prehľad o všetkých peditiach, neustále sa musíte vyhľadávať a dopĺňať informácie, aké metódy

a formy práce u týchto žiakov využívať. Avšak to najťažšie z pohľadu špeciálneho pedagóga je najmä to, že výsledky vašej práce sa v závislosti od druhu a stupňa zdravotného znevýhodnenia dostávajú len veľmi pomaly, po malých krôčikoch. Profesia špeciálneho pedagóga je pomáhajúcou profesiou, na jednej strane sa špeciálny pedagóg rozdáva pre konkrétne dieťa alebo žiaka, na druhej strane od neho aj veľa dostáva – je to predovšetkým radosť, pocit zadostúčenenia, keď si niečo osvoja, keď sa aj vďaka špecifickým prístupom naučia čítať, písať, počítať. V tom je špeciálna pedagogika krásna.

Kde ste študovali? Čo je náplňou vašej práce?

Študovala som na Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v odbore špeciálna pedagogika, v študijnom programe psychopédia – pedagogika mentálne postihnutých. Ako školský špeciálny pedagóg vykonávam odborné činnosti v rámci špeciálno-pedagogickej diagnostiky, poradenstva a intervencie (špeciálno-pedagogická intervencia = špeciálno-pedagogický zásah, pomoc) žiakom so zdravotným znevýhodnením, žiakom zo sociálne znevýhodneného prostredia alebo žiakom s problémami v učení. Poskytujem konzultácie žiakom, rodičom a učiteľom. Spolupodieľam sa na tvorbe individuálnych vzdelávacích programov žiakov, dohliadam na ich plnenie. Vykonávam orientačnú špeciálno-pedagogickú diagnostiku u žiakov s problémami v učení, vyučujem predmety špeciálno-pedagogickej podpory. Náplňou mojej práce je aj vytváranie pomôcok pre individuálnu a skupinovú prácu k realizácii reedukačných a intervenčných cvičení so žiakmi so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami (pracovné listy, rôzne pomôcky, materiály k vytváraniu žiackych projektov a pod.)

NA MUŠKE SÚ PANI VYCHOVÁVATEĽKY

1. Aký bol váš prvý deň v práci? Pamätáte si naň?
2. Porozprávajte nám o vašom najkrajšom zážitku z detstva.
3. Aké je to mať takú veľkú zodpovednosť v ŠKD?
4. Vieme, že žiaci nie sú vždy poslušní. Aké 3 veci vám najviac prekážajú na ich správaní?

ERIKA HUDÁKOVÁ

1. Prvý deň v škole, na ktorej som začínala učiť bol

veľmi príjemný. Potešili ma usmiate tváre mojich budúcich žiakov. Prvá trieda, ktorú som dostala, boli štvrtáci. Boli to veľmi aktívni žiaci a práca s nimi ma naplňovala.

2. Spomienky na zážitky z detstva nemám zoradené v poradí ako prvý, druhý alebo tretí najkrajší zážitok. Vybavujú sa mi v asociácii na nejaký podnet. Napríklad pri prezeraní šlabikárov, ktoré sa používali v minulosti, som sa potešila, keď som listovala v šlabikári, ktorý sa používal v čase, keď ja som bola prváčka v základnej škole.

3. Prácu v ŠKD ako aj na vyučovacej hodine prispôsobujem charakteristikám, ktoré vyplývajú z požiadaviek na dané pedagogické činnosti. Počas vyučovacej hodiny pracujem so žiakmi, ktorí sú oddychnutí, ich pozornosť a sústredenosť je vyššia ako v popoludňajších hodinách, kedy sú už unavení a zohľadňujem to vo svojej práci. V ŠKD ponúkame žiakom aktivity, ktoré vyvážia ich činnosť na vyučovacej hodine. Napriek rozdielnej náplni práce počas vyučovania a po jeho skončení vnímam prácu pedagogických a aj nepedagogických zamestnancov školy ako súčasť jedného systému.

4. Pedagogickú prácu sťažuje, ak žiaci porušujú školský poriadok, nerešpektujú pokyny pedagógov

a celkovo nežiadúce prejavy správania. Ašak to ovplyvňuje viacero faktorov. V tejto súvislosti svoju pozornosť viac zameriavam na informácie a možnosti týkajúce sa rozvoja genetického potenciálu žiakov a ľudského typu psychiky.

VIERA VESELÁ

1. Stresujúci.
2. To bolo tak dávno, že už všetky zážitky, ktoré si pamätám, sú iba pekné.
3. Zodpovedné a niekedy aj stresujúce.
4. Kričia, bijú sa a vedome si robia zle

FRANTIŠKA PIVOVARNÍKOVÁ

1. Bolo to veľmi dávno. Prvý deň v práci bol pre mňa určite zaujímavý a pekný. Nepamätám si naň.

2. Detstvo som mala pekné a zážitkov určite veľa. Nevie, ktorý by som spomenula
3. Pri mojej práci zodpovednosť za deti je na prvom mieste. Dbám na to, aby pri činnosti v ŠKD bolo neohrozené hlavne ich zdravie a

čas strávený v ŠKD bol pre nich zaujímavý a užitočne strávený.

4. Nevie, musela by som porozmýšľať.

KATARÍNA PADOVÁ

1. Svoj prvý deň v práci v ŠKD som mala len minulý školský rok, takže ho mám čerstvo v pamäti. Na túto prácu som sa veľmi tešila a som rada, že pracujem s deťmi.

2. Moje detstvo bolo krásne. Na „našej“ ulici bolo mnoho detí. Hrali sme sa rôzne hry, veľa času sme trávili vonku. Najlepšie spomienky mám na schovávačku. Jedna hra trvala aj dve hodiny a vymýšľali sme rôzne skryšy, ako napríklad

zahrabať sa do kopy štrku. To z nás mali rodičia potom radosť, keď sme takí špinaví večer prišli domov.

3. Mať zodpovednosť za deti v ŠKD je náročné, pretože deti po skončení vyučovania „prepínajú“ do inej fázy. Tým chcem povedať, že na vyučovaní sa správajú inak ako popoludní v ŠKD. Človek musí mať oči okolo celej hlavy, no aj tak to niekedy nestacia.

4. Žiaci samozrejme nie sú vždy poslušní ale beriem to tak, že sa potrebujú aj trochu vybláznit. Pokiaľ je to v prípustnej rovine, akceptujem to. No často sú priveľmi hluční, a to je niečo, čo je pre mňa náročné. Pokúšam sa im vysvetliť, že nie je potrebné kričať, keď chcú niečo povedať kamarátovi, s ktorým sedia v jednej lavici. Zatiaľ sa im to nepodarilo, no nevzdávam to. V ŠKD netolerujem urážanie a vysmievanie sa z iných.

MÁRIA FEDOROVÁ

1. Plný očakávania, ako tú prácu budem zvládať. Tešila som sa na nových ľudí, na nové prostredie. Mala som samozrejme aj stres, ako budem prijatá medzi kolegov a ako ma príjmu deti, či budem dobre vykonávať tú zodpovednú prácu.

2. Aj keď žijem v meste, svoje detstvo som počas prázdnin prežila na dedine pri starých rodičoch. Mali veľké hospodárstvo, kravy, kone a iné hospodárske zvieratá. Dedko ma brával na zväžanie sena s koňom a naučil ma slová, na ktoré kôň reaguje.

Vyskúšala som si aj dojenie kravy, na to sa nedá zabudnúť. Chodila som ich aj zavčas rána pásť na pole, kde ma babka vystrojila ako sa patrí: palica, desiata, čižmy. To sú zážitky, ktoré sa nedajú opísať, treba ich zažiť. Na chvíle prežité na dedine či pri kopaní zemiakov, tkaní kobercov si rada spomínam. Som rada a vďačná, že som si mohla vyskúšať v živote aj niečo iné.

3. Je to namáhavé, pretože v ŠKD je viac detí ako na hodinách a nemusia sedieť za lavicami. Majú trochu viac voľnosti a samozrejme aj vystráajú a tak treba dávať pozor, aby sa niečo nestalo.

4. Najviac mi vadí asi ten hluk a krik, keď sa bez dôvodu začnú hádať. Potom asi bitky a ťaťahovačky.

NA ZASMÍATIE

Hovorí jedna Havajanka druhej: "Manžel mi pod stromčekom sľúbil, že v budúcom roku budeme mať exotickú dovolenku." "Na mužské sľuby nedaj. Ten môj už desať rokov sľubuje Senecké jazero a stále sme tu na Havaji!"

Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček. Chcel by som: sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, tablet, nový LCD televízor, mp3 prehrávač, snowboard s výbavou, notebook, playstation, nové hodinky, autíčko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača... a veľa iných vecí, ale keďže som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.

NAŠE ÚSPECHY

Dňa 29. 11. 2018 bola naša škola organizátorom okresného kola **Technickej olympiády** - 10. ročníka za okres Stropkov. Do súťaže sa zapojili 4 školy: ZŠ Mlynská, ZŠ s MŠ Havaj, ZŠ s MŠ Bukovce a ZŠ s MŠ Kolbovce. Súťažilo sa v dvoch kategóriách: A (8. – 9. ročník) – dvojice a B (5.-7. ročník) - jednotlivci. Súťaž pozostávala z dvoch častí: teoretická časť (písanie testu) a praktická časť (zhotovenie výrobku). V kategórii A - dvojice **2.**

miesto - obsadili – **Dominik Veselý a Adam Marčišin z 9. c** a v kategórii B - jednotlivci **3. miesto** získal **Dávid Calko zo 7. a.**

Naša škola bola 27. 11. 2019 organizátorom okresného kola **Olympiády zo slovenského jazyka**. Súťaž pozostávala z troch častí. Prvá časť bola písomná, v druhej časti súťažiaci transformovali zadaný text a tretia časť bola ústna. **Barbora Vrabelová z 9. a** obsadila krásne **3. miesto**.

V zasadačke Mestskeho úradu v Gíraltovciach sa v novembri uskutočnil jubilejný XXV. ročník speváckej súťaže ľudových piesní **GIRALTOVSKÝ HUDÁK 2019**. Zúčastnilo sa ho vyše 40 spevákov, žiakov materských, základných, umeleckých a stredných škôl

z Bardejova, Stropkova, Kračúnoviec, Gíraltoviec a Svidníka. Našu školu i mesto reprezentovali žiaci **Adam Nemec z 7. b** – III. kategória, **Amália Plavčáková a Šimona Cichá z 9. a** – IV. kategória. Odborná porota nemala ľahkú úlohu. V silnej konkurencii **Amália Plavčáková** získala **Cenu poroty** a **Adam Nemec** si vyspieval **3. miesto** v III. kategórii.

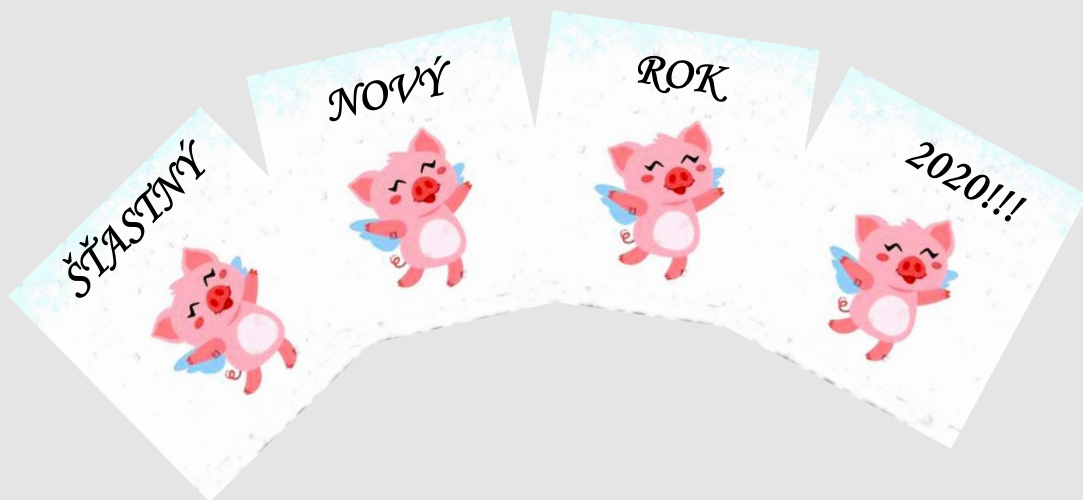

Okresné kolo súťaže v prednese rozprávky **Rozprávkové vretienko** sa konalo deň pred sviatkom sv. Mikuláša. Teší nás, že naši žiaci sa umiestnili na popredných miestach. **Branislav Boršč z 3. a** obsadil **3. miesto**, **Urban Miklič z 5. c** získal **1. miesto** a **Adam Nemec zo 7. b** **2. miesto**.

Žiaci našej školy sa po prvýkrát zúčastnili medzinárodnej súťaže **Náboj Junior**. Je to súťaž pre štvorčlenné tímy žiakov druhého stupňa základnej školy a osemročných gymnázií. Celá súťaž trvá 120 minút, počas ktorých sa tímy snažia vyriešiť čo najviac úloh. Náboj Junior prebieha súčasne v mnohých mestách po celom Slovensku, Česku a Poľsku. Súťaž sa vyhodnocuje osobitne, v celkovom záverečnom poradí môžu žiaci porovnať svoje výsledky aj s ostatnými tímami vo svojej

krajine a tiež v medzinárodnom rebríčku. Na Slovensku súťažilo v 25 mestách spolu vyše 400 tímov. Našu školu reprezentovali: Prvý tím - **Dávid Babjarčík, Bibiána Jacečková, Emma Olčáková, Juraj Tutko** z 8. a a druhý tím - **Silvia Hricová, Lukáš Milan Ivančo, Dominik Veselý a Adam Marčišin** z 9. c. Prvý tím získal 23 bodov a druhý 22 čo im stačilo na umiestnenie v strede tabuľky. Žiaci mohli na vlastnej koži zažiť zábavné, ale aj náročné aspekty práce v tíme.

ČO SA UDIALO V NAŠEJ ŠKOLE

Dňa 13. 9. 2019 naša škola zorganizovala **účelové cvičenie** pre žiakov školy. Prvý stupeň mal aktivity zamerané na riešenie mimoriadnych situácií a správanie detí pri vyhlásení varovných signálov, na ochranu prírody a jej poznávanie, osvojenie si základných odborných vedomostí v praxi a iné. Účelové cvičenie 2. stupňa bolo zamerané na riešenie mimoriadnych situácií a správanie detí pri vyhlásení varovných signálov, osvojenie si základných odborných vedomostí v zdravotníckej príprave, orientáciu v teréne a dopravnú výchovu.

Žiaci a učitelia našej školy sa 19. 9. 2019 zúčastnili výchovného koncertu pod názvom **Eco**

Tour Energy s Thomasom Puskillerom a Martinom Madejom. Vďaka piesňam, púťavým prezentáciám a súťažiam priviedli žiakov k novým vedomostiam o obnoviteľných a neobnoviteľných zdrojoch energie, o ktorých sa učia aj na vyučovacích hodinách. Ďakujeme za pekne strávený čas .

V rámci projektu **IT AKADEMIA**

naša škola získala **meteorologickú stanicu**. Ak chcete vedieť, aké sú aktuálne poveternostné podmienky v našej škole, kliknite na tento odkaz: <http://meteo.skola.sk/meteostanica/?id=9> . Namerané údaje sa dajú ľahko cez odkaz "EXPORT" exportovať do prehľadnej tabuľky, vytvorenej v programe Excel.

Svetový deň mlieka v školách je každoročnou medzinárodnou udalosťou podporovanou a propagovanou od roku 2000 Organizáciou pre výživu a poľnohospodárstvo. Cieľom je informovať a upozorniť školákov na pozitíva distribúcie mlieka a výrobkov z neho. Je to spôsob, ako sa zamerať na pomoc deťom, zvýšiť ich povedomie, upozorniť na dôležitosť pitia mlieka a na jeho zdravotné prínosy pre rastúce deti. Tento významný deň na našej škole si spoločne pripomenuli triedne učiteľky s prvákmi. Žiaci vykonávali aktivity, ktoré smerovali k uvedomeniu si potreby mlieka pre náš život. Na desiatu si všetci doniesli mliečne výrobky. Spoločne si pozreli film „Cesta mlieka“. Vo vzájomnej diskusii im boli sprístupnené informácie o tom, aká je cesta mlieka, kým sa spracované dostane až do našich domácností.

Každoročne sa na našej škole pri príležitosti **Európskeho dňa jazykov** organizujú aktivity, ktorých cieľom je upozorniť nielen na dôležitosť

učenia sa cudzích rečí, ale i na podporu jazykovej a kultúrnej rozmanitosti. Tento rok bol výnimočný tým, že vyučujúce všetkých jazykov si pre žiakov pripravili zaujímavé celodenné podujatie pod názvom - BURZA NÁPADOV. Jazykové učebne sa zmenili na centrá európskych krajín a ich spriate-

lených štátov. Nechýbalo Slovensko, Anglicko, Nemecko, Rusko či Chorvátsko. Žiaci mali možnosť vyskúšať si rôznorodé kvízy, hádanky, doplňovačky, ktoré preverili ich jazykové zdatnosti. Hrou a vlastnou tvorivosťou dokázali, že učenie sa cudzích jazykov pre nich nie je povinnosťou, ale aj

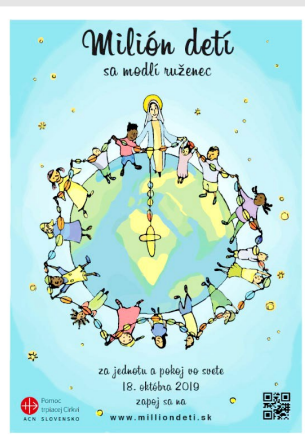
zábavou a výzvou. Každého čakala za jeho výkon sladká odmena a žiaci s najvyšším počtom bodov boli ocenení lákavými cenami - tričko s logom EDJ, priepustka na obed, žolík pri ústnom skúšaní. Veríme, že aj takáto forma zážitkového učenia prispeje k zvýšeniu záujmu o výučbu cudzích jazykov.

V dňoch 1. – 2. októbra 2019 sa už tradične uskutočnil jesenný **zber papiera**. Papier predstavuje dôležitý materiál, ktorý je súčasťou nášho každodenného života. Jeho spotreba v poslednom období aj vďaka priemyslu, vydávaniu novín a časopisov, vďaka jednoduchému a rýchlemu kopírovaniu, veľmi rýchlo stúpa. Naša škola sa týmto zberom pridáva k ľuďom, firmám, organizáciám, ktorí vedia, že papier treba šetriť, triediť a zbierať a tým umožniť jeho opätovné využitie. Podľa výpočtov 1 tona papiera zachráni až 17 stromov. Nám sa v rámci jesenného zberu podarilo nazbierať takmer 12 ton papiera, čím sme zachránili okolo 200 stromov.

18. október 2019 a 9. hodina – to bol dátum a čas, kedy sa deti na celom svete zapojili do akcie **Milión detí sa modlí ruženec**. Výnimkou nemohla byť ani naša škola. Žiaci, od najmladších po najstarších, namiesto slovenčiny, matematiky, angličtiny, či dejepisu, brali do rúk ruženec a spolu so svojimi učiteľmi odriekali Zdravas' i Raduj sa. Ruženec sme sa modlili v triedach. Niektorí sa pripojili k živému vysielaniu TV Lux, ôsmaci sa ruženec modlili v sanktuárii spolu s kňazom. Naše ruženec boli obetované za mier a pokoj na celom svete, za misie a misionárov.

Počas školského roka žiaci našej školy absolvujú množstvo predmetových exkurzií. V rámci vyučovania geografie v 5. ročníku sa každoročne zúčastňujú **exkurzie vo Hvezdárni v Roztokoch**. Počas odborného

výkladu sa žiaci dozvedeli veľa zaujímavých informácií a doplnili si vedomosti o vesmíre. V otváracjej kupole, ktorá sa nachádza v exteriéri hvezdárne sa pozreli na hvezdárske ďalekohľad určený na pozorovanie nočnej oblohy. Vďaka priaznivému počasiu mali možnosť špeciálnym ďalekohľadom pozorovať Slnko i rýchlosť, akou sa pohybuje naša planéta Zem. Novinka – nedávno vybudovaný chodník planét slnečnej sústavy, im umožnila vidieť všetky planéty ako na dlani. Vydarená slnečná exkurzia sa všetkým páčila.

Pri príležitosti **Medzinárodného dňa školských knižníc** sme sa rozhodli dostať knihy za múry našej školskej knižnice, a tak areál našej školy skrášľujú dve **knihodobúdky**. Projekt knihobúdok úspešne funguje v mnohých európskych mestách. Knihodobúdka je malá verejná požičovňa kníh, vo veľkosti vtáčej búdky. Pravidlá vypožičiavania sú jednoduché, vyber si knihu, začítaj sa a potom ju vráť! Žiaci majú možnosť spríjemniť si čakanie na záujmový útvar, pobyt v školskom klube detí, zažiť zaujímavú hodinu čítania alebo

literatúry na čerstvom vzduchu a mnoho iných kúzelných chvíľ v spoločnosti dobrej knihy. Knihobúdky vo vynovených priestoroch školských dielní vyrobili šikovní žiaci druhého stupňa na hodinách techniky pod odbornným vedením pani učiteľky Anny Juhasovej. Zaujímavými knihami ich naplnili žiaci 2. c

aj 3. c triedy a stali sa ich krstnými rodičmi, ktorí budú spolu so svojimi triednymi učiteľkami pani učiteľkou Baníkovou aj pani učiteľkou Babjarčíkovou dohliadať na to, aby sa pri vypožičiavaní kníh dodržiavali pravidiel. V knihobúdkke na kruhovom objazde nájdete knihy pre mladších čitateľov a v knihobúdkke umiestnenej medzi pavilónmi B a C čakajú knihy na tých starších. Knihobúdky majú čarovnú moc, s čitateľmi robia divy. Pokrstili sme ich najkratšou rozprávkou na svete a zaklínadlom od čarodejnice Alice z krajiny Čítankovo. Fungovalo hneď! Pristavili sa pani učiteľky, žiaci aj rodičia. Nasledujúci deň v školskom rozhlase zaznela výzva

robiť ďalšie správne veci, stačí darovať knihu knihobúdkke, ktorú by si mohli prečítať všetci. Vďaka tomu sa v novom roku naplní ďalšie poslanstvo knihobúdok, čítaj a vymeň knihu za knihu. Veríme, že aj takýmto malým, milým projektom pootvoríme nielen našim žiakom dvere do sveta rozprávok, fantázie, zaujímavých príbehov, ale že viacerí zažijú radosť z čítania a uvedomia si jeho nezastupiteľné miesto na ceste za vzdelaním. Pridajte sa k nám vy aj vy, aj ty... Dočítania, priatelia!

možnosť zapojiť sa do rôznych aktivít, ktoré im pripravili ich vyučujúce slovenského jazyka. Žiaci 6. b sa so svojou vyučujúcou Mgr. Polákovou zamerali predovšetkým na jeho život a dielo. Súčasťou spomienky bola prezentácia o J. G. Tajovskom. V 5. b sa žiaci s vyučujúcou Mgr. Nemcovou aspoň sčasti preniesli do dôb dávno minulých. Vyučujúca ich vopred oboznámila s tým, ako tento spisovateľ miloval svoj rodný kraj a svojich starých rodičov. Doma sa žiaci porozprávali so svojimi starkými, spísali ich príbehy z detstva, priniesli staré fotky a zaujímavé predmety. Počas hodiny tieto príbehy s nadšením čítali.

Školská knižnica pri ZŠ Mlynská tento rok v rámci **Medzinárodného dňa školských knižníc** sa venovala 28. október významnému slovenskému spisovateľovi Jozefovi **Gregorovi Tajovskému** a jeho 145. výročiu narodenia. Žiaci našej školy tak mali

Vysoká nad Uhom je obec v okrese Michalovce, kde žila dnes už blahoslavená Anka Kolesárová. A práve tam sa 7. 11. vybrali naši deviatci. Privítal ich otec Pavol Hudák, ktorý ich oboznámil so životom Anky, ktorá si zvolila radšej smrť, než stratu panenstva a stala sa mučeníčkou čistoty. 1. septembra 2018 bola v Košiciach slávnostne vyhlásená za blahoslavenú. Otec Pavol mal potom prednášku,

Aj tento rok sa naša škola zapojila do celoslovenskej súťaže **Hovorme o jedle**. Žiaci pracovali pod vedením vyučujúcich, ktorí pripravili pre žiakov rôzne aktivity, ku ktorým vypracovali metodické listy, na základe ktorých postupovali pri realizácii súťažno-vzdelávacích aktivít.

ktorá bola zameraná na vzťahy – vzťahy v rodine medzi rodičmi, rodičmi a deťmi, medzi súrodencami, ale aj vzťahy medzi chlapcom a dievčaťom. Potom ich kroky smerovali k hrobu bl. Anky. Následne sa opäť vrátili do kostola, kde niektorí prijali sviatosť zmierenia a všetci sme sa zúčastnili svätej omše. Ako pamiatku si každý odnášal obrázok bl. Anky s jej relikviou.

Dňa 14. 11. 2019 sa na celom Slovensku uskutočnila zbierka pod názvom **Hodina deťom**, ktorá je určená nielen pre deti so

zdravotným znevýhodnením, ale pomáha deťom a mladým ľuďom prekonať ťažké obdobia v živote, aktívne tráviť voľný čas a rozvíjať schopnosti a talenty. Aj naša škola sa rozhodla zapojiť do tejto zbierky. Do tried, ale aj do ulíc nášho mesta, vyšli tri dievčenské dobrovoľnícke tímy so žltou pokladničkou. Za dobrovoľné príspevky boli darcovia odmenení nálepkou s usmíatym Hugom – maskotom zbierky Hodina deťom. Všetkým darcom úprimne **ĎAKUJEME** a veríme, že peniaze pomôžu deťom.

Na našej škole je už tradíciou **pasovanie žiakov 1. ročníka do cechu školského**. Výnimkou nebol ani tento školský rok. Cieľom celej slávnosti bolo začlenenie žiakov prvého ročníka do školského kolektívu, navodiť

sa postarali naši žiaci **Viliam Hlavaj z 9. a** a **Dávid Babjarčík z 8. a** triedy. Veríme, že tento deň sa zapísal

slávnostnú, príjemnú a nezabudnuteľnú atmosféru prechodu detí z MŠ do školských lavíc. Slávnosť sa začala veselým tancom bývalých žiačok štvrtého ročníka. Potom všetkých prítomných privítal pán riaditeľ. Krásne vyobliekaní prváci pripravili krátky program, v ktorom predviedli svoju šikovnosť, pozornosť a um. Po sľube prvákov ich pán riaditeľ veľkou ceruzkou slávnostne pasoval do cechu žiackeho a týmto sa stali oficiálne žiakmi našej školy. A aby na tento deň naši prváčikovia nezabudli, dostali od svojej triednej učiteľky pasovací list a sladkú odmenu.

Slávnostné uvádzanie piatakov na druhý stupeň základnej školy ich staršími kamarátmi deviatakami sa na našej škole už stáva tradíciou. Školský parlament v spolupráci s vedením školy pripravil túto obľúbenú školskú akciu. Aj tentoraz si deviataci pripravili úlohy, ktorými preverili telesnú zdatnosť a šikovnosť našich piatakov. A aj tentoraz si piataci s úlohami hravo poradili a nesklamali. Po starostlivo pripravenom programe nasledovala voľná zábava pri výbornej hudbe, o ktorú

teraz sa stali skutočnými druhostupňákmi. Pamiatkou na túto milú udalosť im budú pamätné listy.

Najväčšia **BUBNOVAČKA** roka sa uskutočnila 19. 11. 2019. V jednom rytme zaznela Slovenskom dôležitosť ochrany detí pred násilím. Sme radi, že aj naša škola sa znova zapojila do tejto akcie a podporila myšlienku **ABY BOLO DETI LEPŠIE POČUŤ**.

V dňoch 11.- 15. novembra 2019 sa 146 žiakov našej školy zapojilo do medzinárodnej informatickej súťaže **iBOBOR** (krajiny EU, Kanada, USA, Austrália, India, Japonsko, Rusko, Indonézia, Čína...) v kategóriách Bobrík (4.-5. roč.), Benjamín (6.-7-roč.ň a Kadet (8.-9. roč.). Súťaž prebiehala on-line v dvoch počítačových učebniach. Úlohy boli zamerané na algoritmické myslenie, šifry, kódy a učiva informatiky. Najlepšie umiestnenie z našej školy dosiahol **Šimon Fatľa z 8. c**.

Európsky týždeň boja proti drogám je vyhlásený z iniciatívy EÚ na tretí novembrový týždeň kalendárneho roka. Napriek tomu, že táto téma je pre nás stále aktuálna, rozhodli sme sa aj tento rok zrealizovať v rámci tohto týždňa rôzne aktivity, ktorými sme chceli preventívne pôsobiť na našich žiakov. Pre našich najmenších prváčikov sme pripravili **tanečný MINIMARATÓN**.

A musíme povedať, že naši prváci boli úžasní. Nástenka v D pavilóne žiakom pripomína, že pri odmietnutí akejkoľvek drogy sa majú riadiť jednoduchým pravidlom obohratej platne a vždy povedať akémukoľvek pokušeniu v podobe drogy - **NIE**. Zapojili sme sa do internetovej súťaže **Povedz dro-**

ge nie, zvoľ si umenie s výtvarnou prácou žiačky

Timey Bučkovej zo 7. c.

Žiaci **8. a Samuel Malačina**

a Karin Krutáková navrhli

vlastnú potlač na tričko,

aby aj takto odsúdili zlo,

ktoré drogy so sebou pri-

nášajú. Výtvarné i jazykové

schopnosti preukázali žiaci

na hodine anglického jazyka

a ich plagáty sú odrazom

toho, čo je pre nich dôležité.

Ak budeme spolupracovať

a venovať tejto téme dosta-

točnú pozornosť, potom sa

nám bude ľahšie bojovať proti rôznym závislostiam.

V piatok 22. novembra si žiaci 3. ročníka pod vedením svojich triednych učiteliek spolu s mnohými ďalšími účastníkmi spomienkovej slávnosti pripomenuli tragédiu spred 75-tich rokov, ktorá sa odohrala v obci Tokajík. Predstavitelia rôznych delegácií položili vence a kytice vďaka tridsiatim dvom obetiam tohto strašného fašistického masaku. Spomienkové stretnutie sa konalo pri miestnom pamätníku s názvom Návrat do vypálenej obce, kde sú pochované obete fašistického vyčistiť. I naši žiaci si spoločne s Folklornou skupinou Stropkovčani uctili Tokajickú tragédiu, s pietou a úctou, vencom vďaka, ktorý spoločne s učiteľkou položili k hrobom obetí. Pred slávnostným spomienkovým stretnutím žiaci navštívili Múzeum Tokajickej tragédie, kde sa veľa dozvedeli

o histórii malebnej obce Tokajík, ale i o hrôzach vojny, jej dôsledkoch a zbytočnosti.

Dňa 25. 11. 2019 sa pre žiakov 1.—3. ročníka uskutočnil výchovný koncert s názvom **NATURA**. Koncert zrealizovali dvaja výborní hudobníci a speváci – Jaro Gažo (predstavitel Jánošíka v muzikáli Na skle maľované) a Radko Pažej (člen skupiny AYA). Hudobné pásmo sprevádzané moderovaným slovom a doplnené videoprojekciou nenásilným spôsobom ukázalo žiakom nevyhnutnosť ochrany prírody. Speváci zapojili všetkých do spevu piesní, priblížili pojmy separácia a recyklácia, a tak im hravou formou pripomenuli dôležitosť udržiavania čistého prostredia okolo nás.

Vesmír, slnečná sústava, meteority, kozmonauti – to všetko bolo súčasťou projektového vyučovania na hodinách prírodovedy. Žiaci spoločne odprezentovali svoje zaujímavé prezentácie a projekty.

Stalo sa už peknou tradíciou, že žiaci našej školy každoročne v rámci **Mesiaca úcty k starším** navštevujú seniorov v zariadení Nový Domov v Stropkove, aby im svojim kultúrnym programom spríjemnili ich jeseň života. Žiaci 3.a triedy si pripravili plno piesní, básničiek, krásnych slov i prání a rozdali klientom vlastnoručne vyrobené darčeky, za čo boli odmenení bohatým pohostením.

O tom, že s kvapalinami sa dá robiť množstvo zaujímavých pokusov, mali možnosť presvedčiť sa žiaci

6. b triedy. Na hodinu fyziky si okrem vody priniesli napr. olej, ocot, atrament, rôzne nádoby a iné pomôcky a v skupinách overovali základné vlastnosti kvapalín ako je nestlačiteľnosť, tekutosť, voľný vodorovný povrch ...

Už druhý rok si so žiakmi na hodinách anglického jazyka pripomínáme to, že si máme uctiť našich starých rodičov a dávať im najavo našu lásku. Každá trieda si pripomína úctu k starším inak. Žiaci tretieho ročníka vyrábali pozdravy, ktorými spríjemnili a vyčarili neje-

den úsmev na tvári svojich starkých. Šiestaci urobili interview so svojimi starými rodičmi, a tak im spestrili a spríjemnili jedno z ich popoludní. Siedmaci robili projekt na tému: „Prečo mám rád svojich starých rodičov“. Vytvorili nesmierne krásne práce, ktorými dali najavo, ako si svojich starých rodičov vážia a majú ich radi. Žiaci ôsmeho ročníka sa zamerali na príslovie: „Láska ide cez žalúdok“ a spracovali zbožňované recepty svojich starých

mám. Niektorí ôsmaci a deviataci opísali svojich starých rodičov s nesmiernou láskou a úctou, o čom svedčia ich krásne projekty.

Recyklovanie je teraz nielen "in", no je aj veľmi dôležité. Ani žiakom 8. ročníka nie je ľahostajná, preto sa rozhodli, že na slovenskom jazyku si tému o budúcnosti plastov či iného odpadu oživia tým, že si z plastových fľaš, starého papiera alebo plechoviek vyrobia dekoratívne alebo funkčné predmety, ktoré ešte môžu ďalej využívať. Spoločnými silami a vlastnou kreativitou žiaci zhotovili zaujímavé veci, a tak aspoň sčasti pomohli sebe i svojmu okoliu. Následne sme si precvičili opis pracovnej činnosti, aby si aj ostatní žiaci mohli podobné výrobky sami vyrobiť.

Autorka detskej literatúry, prekladateľka, redaktorka Mária Ďuričková by sa 29. septembra dožila krásnych 100 rokov. Pri tejto príležitosti si žiaci 3. a triedy pripravili tvorivú literárnu dielňu Deň s Máriou Ďuričkovou. Cieľom bolo podporiť vzťah ku knihám, rozvíjať ich čitateľskú

gramotnosť, prehĺbiť spoluprácu triedy so školskou knižnicou, rozvíjať kritické a tvorivé myslenie žiakov a oboznámiť sa so životom i s knihami M. Ďuričkovej a ilustráciami. Hlavnými postavkami literárnej dielne boli Danka a Janka. Spoločne si prečítali príbehy Danky a Janky a pokúsili sa interpretovať prečítaný text prostredníctvom rozhovoru, prezentácie, výtvarných prác i hádaniek. Na záver žiaci maľovali vlastnú ilustráciu na knihu Danka a Janka.

ŠKOLSKÝ KLUB DETÍ

Všetko sa to začalo svedomitou prácou žiakov v školskom klube. Žiaci zhotovovali rôzne výrobky z vlny: postavičky, zvieratká a vtáčky. Neskôr zorganizovali **burzu**, v ktorej tieto ručne zhotovené výrobky predali spolužiakom a učiteľom. Po skončení burzy žiaci spočítali zarobené peniaze. Tržba bola dobrá, všetkých žiakov potešila.

A ako to už býva, že za dobre vykonanú prácu patrí odmena, tak aj bolo. Všetci žiaci dostali sladkú odmenu v podobe šľahačkového pohára v cukrárni a spoločného posezenia.

Naša škola v popoludňajších hodinách v rámci ŠKD pri príležitosti sviatku Halloween zorganizovala **súťaž vo vyrezávaní**

tekvic. Zúčastnilo jej okolo 40 detí. Výsledkom spoločnej práce boli originálne príšery, jedna krajšia ako druhá. V deň sviatku ich vyskúšali zapálením sviečky vo vnútri tekvice.

CVČ a ŠKD boli v októbri organizátormi podujatia „**Šarkaniáda**“- súťaž o najkrajšieho lietajúceho šarkana. Všetko to začalo výrobou šarkanov. Deti pracovali usilovne ako včeličky: prváci, druháci, tretiaci, štvrtáci aj piatáci. Rozvíjali svoje zručnosti pri strihaní, lepení, kreslení a maľovaní. Uplatňovali svoju tvorivosť a fantáziu. Výsledkom spoločnej práce boli originálne šarkany, jeden krajší ako druhý. A samozrejme ich chceli aj vyskúšať, či dokážu lietať. A lietali! Vetrík silno pofukoval a pomáhal predviesť ich krásavcov z papiera. Niektoré šarkaničky protestovali, nechcelo sa im vzlietnuť, ale po chvíli sa umúdrili a vyleteli krásne do výšky.

TOP UČITEĽ

BOHUSLAVA ZAJTKOVÁ

Od mala ste chceli byť učiteľkou? Alebo vás lákalo aj niečo iné?

Môj sen stať sa raz učiteľkou som si vysnívala už na ZŠ. Vždy som rada čítala, milovala som vôňu nových ceruziek a zošitov, páčila sa mi práca učiteľky. Samozrejme moja predstava o tejto práci bola úplne iná ako realita, ktorú teraz prežívam.

Chodili ste do školy rada? Kde ste študovali?

Mala som školu rada. Denne som sa stretávala so spolužiakmi, naučila som sa kadečo nové a keďže sa mi aj celkom darilo, môžem povedať, že škola bola mojim druhým domovom. Mala som veľmi dobrú a milú triednu učiteľku pani Semancovú. ktorú si veľmi vážim a rada na ňu spomínam. Školské lavice sme drali bok po boku s pani učiteľkou Štafurovou v jednej triede. Chodila som na ZŠ na Hrnčiarскеj (vtedy Komenského) ulici. Ďalej som pokračovala na stropkovskom gymnáziu.

Ktorý predmet v škole ste mali najradšej a ktorý naopak najmenej?

Nemala som taký vyhranený predmet. Tešila som sa na hodiny zemepisu (teraz geografia), slovenčiny, literatúry a výtvarnej výchovy. Ale vedela som sa vyblázniť aj na telesnej! (kto by to o mne teraz povedal)

Aká ste boli žiacka?

Vždy čistá...

Na akú veselú príhodu z vašich školských čias radi spomínate?

Mali sme taký užitočný a veľmi obľúbený predmet,

kde sme sa učili variť a pripravovať rôzne maškrty. Kuchynka bola v budove pri ihrisku. Pamätám si, že raz sme piekli palacinky. Čo sme si upiekli, to sme si mali aj zjesť. Ale na ihrisku hrali chlapci futbal, a tak milé palacinky putovali tajne cez okno do rúk našich futbalistov. Pani učiteľka sa čudovala, že tie palacinky sme jedli rýchlejšie, ako sa stihli upiecť.

Ak by vám navrhli miesto riaditeľky školy, prijali

by ste to?

Ani za svet!

Ktorý predmet vyučujete?

Ak by ste mohli zmeniť predmet, ktorý by ste učili, ktorý by to bol?

Moja aprobácia je geografia a chémia. Geografia je veľmi zaujímavá, popisuje svet, krajiny, ľudí okolo nás a chémia je veda, ktorá ma logiku a pre dnešného človeka je veľmi dôležitá. Pretože sa s ňou stretávame na každom kroku, teda je dobré o tom niečo vedieť. Môžem povedať, že obidva predmety vyučujem rada. Asi by som nemenila.

Rozmýšľali ste niekedy nad zmenou pracovného miesta?

Určite áno. V dnešnom svete ľudia nepracujú na jednom mieste. Trend je taký, že po niekoľkých rokoch striedajú pracovné miesto. Myslím si, že každá zmena človeka obohatí. Ja som tu však už tak dlho, že by mi bolo ťažko odísť pracovať niekam inam. Bývam v Stropkove, práca ma baví a som obklopená samými výbornými ľuďmi. Pokiaľ vidím v svojej práci zmysel (napríklad, ak píšem do žiackej jednotku), tak som rada, že som sa stala práve učiteľkou.

TOP ŽIAK

SÁRA KOČIŠOVÁ

Volám sa Sára Kočišová. Mám 8 rokov a som žiač-

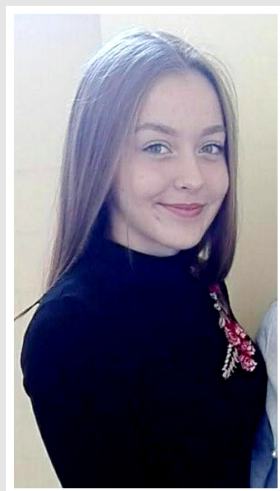

kou 3. c triedy. Rada sa zúčastňujem rôznych súťaží. Medzi moje najväčšie úspechy patria: 1. miesto na okresnom kole a 2. miesto na krajskom kole v prednese prózy Kukulík v recitačnej súťaži Hviezdosla-

vov Kubín. 1. miesto na okresnom kole recitačnej súťaže Rozprávkové vretienko. 1. miesto v okresnom kole spevákkej súťaže Slávik Slovenska. Bola som ocenená primátorom mesta za úspešnú reprezentáciu školy a mesta Stropkov v školskom roku 2018/19. Navštevujem aj ZUŠ Františka Veselého, kde pod vedením pani učiteľky Sušinovej chodím na spev a hrám na klavír. Navštevujem aj tanečný odbor pod vedením pána učiteľa Vaňugu. Mojou veľkou záľubou sú zvieratká. Dúfam, že sa mi bude aj naďalej dariť, tak mi držte palce aj v tomto školskom roku!

ŠIMONA CICHÁ

Moje meno je Šimona Cichá. Mám 14 rokov a som deviatačka. Už ako malá som rada hrala

volejbal, spievala, kreslila a tancovala... Nemala som problém so žiadnou mimoškolskou aktivitou, a to mi ostalo dodnes. Dva roky som študovala hru na gitare a LDO, 4 roky tanec a spev. To všetko na SZUŠ v Stropkove. Výtvarný odbor študujem doteraz na ZUŠ F. Veselého. Tohto roku som

v absolventskom ročníku. Už štvrtý rok tancujem a spievam vo FS Stropkovčan, kde by som rada ostala aj po skončení ZŠ. Medzi moje hlavné úspechy patrí minuloročná výhra celoslovenského kola v súťaži Biblia očami detí a tiež výhra na MSR

vo volejbale, kde som hrala za staršie žiačky našej školy. Ďalej je to dvojnásobná výhra v okresnom kole spevákkej súťaže Slávik Slovenska a postup z prvého miesta do finále na spevákkej súťaži Makovická struna 2018. Tento rok sa mi opäť pošťastilo a v okresoch Stropkov - Svidník som v kategórii sólo spev vyhrala 1. miesto a postup do finále. V kategórii duo spev sme spolu s mojou spolužiačkou Amáliou Plavčákovou vyhrali krásne 2. miesto. Medzi moje obľúbené predmety patrí biológia, angličtina a matematika. Vo svojom voľnom čase rada chodím von so svojimi kamarátmi, čítam knihy a hrám na hudobných nástrojoch. Ďalej by som však chcela pokračovať v kresbe a študovať na Škole úžitkového priemyslu v Košiciach. Dvere však nechávam otvorené aj Gymnázium v Stropkove a vo Svidníku. Aj keď na mojom vysvedčení nežiaria vždy samé jednotky, snažím sa vždy dosiahnuť čo najlepšie výsledky, aby som to mala jednoduchšie pri prijímacích a talentových skúškach na SŠ. Dúfam, že aj v deviatom ročníku dosiahnem ďalšie úspechy a moje plány do budúcnosti sa naplnia.

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Stropkov v sobotu 21. 9. 2019 opäť žil volejbalom. MVK Stropkov už po 28. krát hostil mladé volejbalové nádeje nielen zo Slovenska. Na pôde našej školy sa predstavili aj družstvá z Poľska v rámci medzinárodného volejbalového turnaja **Ondavský pohár** pod

zástitou primátora mesta Ondreja Brendzu a pána riaditeľa Petra Gombára. Turnaja sa zúčastnilo 8 volejbalových družstiev. Družstvo Stropkov A skupinu jednoznačne vyhralo a vo všetkých setoch zvíťazilo 2:0. Družstvo Stropkov B už nebolo také úspešné a po dvoch remízach a jednej prehre v skupine skončilo na štvrtom mieste.

V semifinálových zápasoch sa opäť viac darilo družstvu A. Po veľmi náročnom a až do samého konca vyrovnanom finálovom súboji proti Sanoku A si bez straty setu vybojovali dievčatá A družstva **zlato**.

Družstvo Stropkov A pod vedením trénera Milana Haľka reprezentovali tieto dievčatá: **Dzurjová R., Lehocá L., Cichá Š., Hricová S., Košičová S., Maťašová E., Gombitová K., Križanovská N., Berežná Z.**

Družstvo Stropkov B pod vedením trénera Patrika Alexíka reprezentovali dievčatá: Potomová A., Bochničová L., Blanárová A., Hrubá D., Keselicová M., Šeršeňová A., Ličková A., Novotňáková N., Režnická V., Verbová T., Nová T., Olčáková E..

Dňa 24. 9. 2019 naša škola bola organizátorom okresného kola v **cezpoľnom behu žiakov a žiačok ZŠ a SŠ** Pod vlekom. Súťažili trojčlenné družstvá v každej kategórii. Zúčastnilo sa 7 škôl. Naším žiakom "to behalo" naozaj dobre, nakoľko aj chlapci aj dievčatá sa ako družstvo umiestnili na 1. mieste. Spomedzi

jednotlivcov **Jakub Bíl z 9. c** si vybehal **2. miesto** a **Ema Mydlová z 8. a** obsadila **1. miesto**.

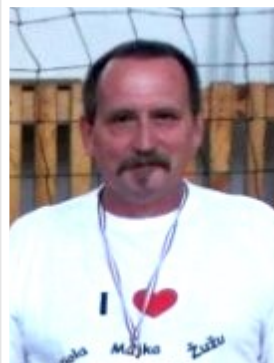
V deň 25. 10. 2019 bola naša škola organizátorom **okresných majstrovstiev družstiev žiačok a žiakov ZŠ v stolnom tenise**. Súťažné družstvá dievčat tvorili 4 hráčky + vedúci. V kategórii žiakov sa zúčastnilo 5 družstiev. Družstvo našich žiačok si vybojovalo **3. miesto**.

ČRIEPKY ZO ZBOROVNE

V tomto roku sme v pedagogickom zbore oslávili niekoľko významných životných jubileí. 60 sviečok na narodeninovej torte sfúkli naši jubilanti, pani vychovávateľka **Mária Kasardová**, pani kuchárka **Mária Onderová** a pán učiteľ **Milan Halko**. Dovoľte

nám zo srdca Vám zaželať pevné zdravie, veľa lásky, spokojnosť a pohodu, šťastný život bez starostí a vždy dobrú náladu... na mnohaja i blahaja lita.

Skytícou 50 ruží

sme pozdravili pani vychovávateľku **Vieru Veselú** a popriali jej do ďalšieho života. Radosť a úsmev nech rozdáвате a dostávate každý jeden deň. Veľa zdravia a šťastia Vám prajeme, nech sa Vám splní každý Váš sen. Živijo!

40. slide v prezentácii s názvom Život odklikol pán učiteľ **Ján Cichý**. Želáme Vám veľa ďalších šťastných klikov plných zdravia, lásky a radosti, nielen od najbližších, ale aj od členov Vašej školskej rodiny. Živijo!

V zborovni, na vyučovaní aj na chodbách stretávame tento školský ďalších nových členov. Žiakom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami pomáhajú pani asistentky **Adriana Dereníková** a **Katarína Výletová**. Hodiny fyziky a informatiky vyučujú

je pani učiteľka **Margaréta Kostíková**. Do tajov matematiky a fyziky svojich žiakov zasväčuje pán učiteľ **Miroslav Jankanič**. Na novom pôsobisku Vám prajeme veľa úspechov!

Z učiteľských radov našej školy odišli pani učiteľky **Mária Pavlíková, Božena Sušinková a Anna Juhasová.**

Patrí Vám veľké poďakovanie za Vaše pedagogické majstrovstvo a za to, že ste počas celej pedagogickej praxe investovali svoj um do detských duší. Práve Vám veľa životnej pohody a krásnych chvíľ prežitých v zdraví, šťastí, radosti v kruhu svojich rodín.

Rok, čo rok si zamestnanci našej školy v období adventu užívajú čaro vianočných trhov v jednotlivých európskych metropolách. Tento rok sa vybrali spoznávať históriu opradenú Budapešť. Historické pamiatky, nádherná výzdoba, gastronomické pochúťky či prezentovanie tradičných remesiel boli skutočnou pastvou pre všetky ich zmysly.

V Budapešti bolo naozaj čo obdivovať! Prenádherná Bazilika svätého Štefana, prvého uhorského kráľa, budova súčasného maďarského parlamentu a na druhom brehu Dunaja

rozľahlý Budínsky hrad, to bol len zlomok historických pamiatok, ktoré nemohli obísť. Námestím rozvoniavali trdelníky, pečené gaštany, pečenka, maďarský guláš či halaszlé, varené víno i punč.

Každý z účastníkov vydareného zájazdu potvrdil, že budapeštianske trhy právom patria k jedným z najkrajších v celej Európe. Každý návštevník si tam naozaj príde na svoje.

PERLY DUCHA ALEBO ČO SA VÁM (NE)PODARILO . . .

Ako podľa Biblie vznikol človek?

Boh zabil dinosaurov zos meteoritom. Zrodil nový svet. Tam do záhradky dal Adama zos Evou.

Povedz nám niečo o Ľudovítovi Štúrovi.

Štúr zdedil tam totu chyžu a našol totých dvoch kamaratoch, čo mu pomáhali. František Jozef I. chcel, aby Štúr, Hurban a Hodža išli preč z Uhorska. Štúr, Hurban a Hodža založili y a toti dvaja vymysleli čiariku, bodku a mäčkeň. Štúr vymyslel pisovnu slovenčinu.

S akými pocitmi prijali Slováci vypuknutie prvej svetovej vojny?

Ja si myslím, že boli, ale zároveň neboli radi, chápete? Radi preto, že by mohli byť oslobodení a neradi, lebo, chápete, kto už chce vojnu? A bojovať nechceli, si myslím.

PRE ŠIKOVNÝCH PÁTRAČOV

Pre všetkých tých, ktorí majú radi detektívne príbehy, riešia rôzne hlavolamy a fascinujú ich záhady, sú pripravené nasledujúce úlohy. Drahí Watsonovia, využite svoj dôvtip, logické myslenie, pozorovacie schopnosti, staňte sa znovu šikovnými pátračmi a pomôžte Sherlockovi, ktorý pre vás pripravil tieto úlohy, zabrániť zradnému profesorovi Moriartymu konať zlo, pomôžte, nech znova zvíťazí dobro a česťnosť.

Môj drahý Watson a všetci šikovní pátrači!

Po dlhšej dobe sa opäť môžem, Vám, moji milí pátrači, prihovoriť. Nemohol som, lebo náš protivník Dr. Moriarty bol mi na stope a nechcel som nikoho ohroziť. Chcem sa všetkým pátračom ospravedlniť, lebo posledné pátranie ste mali veľmi sťažné mojimi nedokonalými QR kódmi. Aj napriek problémom sa našli medzi vami ďalší šikovní pátrači, ktorí sa stali víťazmi v našej obľúbenej pátračskej hre. Preukazy pátračov, vďaka ktorým nemusia čakať v rade na obed, získali **Viliam Hlavaj, 9. a, Dávid Lechman, 8. b a Nina Kandráčova, 9. b.** Gratulujem a zároveň stále platí jedno moje odporúčanie. Vaše pátrania sú stále veľmi zbrklé, unáhlené. Preto je veľmi málo úspešných pátračov. Nevyhráva ten kto prvý prinesie odpovede, ale ten kto ich prinesie dôkladne vypracované.

Sherlock

Milý Watson!

Dlho sme si nepísali. Bol som v ďalekých a exotických krajoch. Potreboval som načerpať novú silu do ďalšieho boja. Zároveň som sa musel na chvíľu ukryť, lebo mi boli na stope.

Všimol som si veľa nových tvári v škole. Potrebujem pomoc, aby si mi ich pomohol preveriť, či nie sú agentmi Dr. Moriartyho. Na overenie každej novej osoby mi postačí jej meno a kde pracoval(a) pred príchodom na našu školu.

Všimol som si super novinku na schovávanie tajných odkazov. Dokonca sú až dve. Určite vieš, o čom hovorím. Dňa 10. 1. 2020 nechám tajnú správu v oboch. Ty si ju napíš a správne poskladaj. Pre istotu maj so sebou mobil, ktorý číta QR kódy.

Veľa kuriérov v bielych dodávkach s krabicami rôznych veľkostí za posledné mesiace navštívilo Vašu školu. Až teraz sa ukázalo, čo v tých krabiciach bolo schované. Dostali ste rôzne „vychytávky“ s čím môžu učitelia lepšie učiť. Ja som videl len tých kuriérov, niečo som videl na webe. Prosím, napíš mi, čo nové v škole máte, možno to budeme môcť využiť pre náš cieľ.

Dlho sme nekomunikovali, preto aj úloh je viac: nové tváre, odkazy v nových tajných skryšach, „vychytávky“ na vyučovanie. Odmena bude väčšia okrem , preukazu—priepustky na obed opäť bonusová odmena. Nechajte sa prekvapiť.

Sherlock

NA VOĽNÝ ČAS

V
Y
F
A
R
B
I
!

NÁJDI A VYŠKRTAJ SLOVÁ A DOPLŇ TAJNIČKU!

OSEMŠEROVKA

V	J	E	Ž	I	Š	K	O	V	DARČEK, JEŽIŠKO, KOLÁČE, MED, MEDOVNÍK, ROK, RYBA, SNEH, STROMČEK, VEČERA, VIANOCE, VLOČKA
E	I	J	D	E	M	O	K	L	
Č	E	A	D	A	L	L	O	O	
E	H	E	N	S	R	Á	R	Č	
R	S	T	R	O	M	Č	E	K	
A	B	Y	R	O	C	E	E	A	
K	Í	N	V	O	D	E	M	K	

FINESTRA PER L'ITALIA

La sesta lezione - šiesta lekcia

Na úvod malé opakovanie, preložte: zelenina, večera, čerešne, džúz.

V dnešnej lekcii sa budeme venovať Vianociam.

Buon Natale! - Veselé Vianoce!

Buon Natale e felice anno nuovo! - Veselé Vianoce a šťastný Nový rok!

vigilia (di Natale) - vianočná vigília, Štedrý deň

a Natale - na Vianoce

abete di Natale — vianočná jedlička

addobbare l'albero di Natale ozdobiť vianočný stromček

alberello di natale — vianočný stromček

Babbo Natale — Ježiško (ktorý nosí darčeky na Vianoce)

Cosa ti ha portato Babbo Natale? Čo si dostal od Ježiška?

fare gli auguri di Natale popriať veselé Vianoce

Natale è vicino. — Vianoce sú blízko.

Il Natale si avvicina. - Blížia sa Vianoce.

bianco Natale - biele Vianoce

il giorno di Natale - Vianoce, Štedrý deň

regalo di Natale - darček na Vianoce, vianočný darček

Ha passato il Natale coi suoi cari. — Vianoce strávil so svojimi najbližšími.

Gesù Cristo — Ježiš Kristus

Re Magi - traja králi

pastore - pastier

bue - vól

asinello - somárík

agnello — jahňa, baránok

Il presepiob — betlehem

l'insalata di puntarelle — šalát

z listov katalánskej čakanky

la nociata - nugát s orieškami

Il panetone — sladký chlieb

s kandizovaným ovocím

a hrozienkami

lo sfincione - cibuľová pizza

agglassato di carne - dusený

hovädzie so zemiakmi

cannolo siciliano — trubičky

plnené syrom ricotta posypané

pistáciami alebo čokoládou

TAJNÍČKA

7.

5.

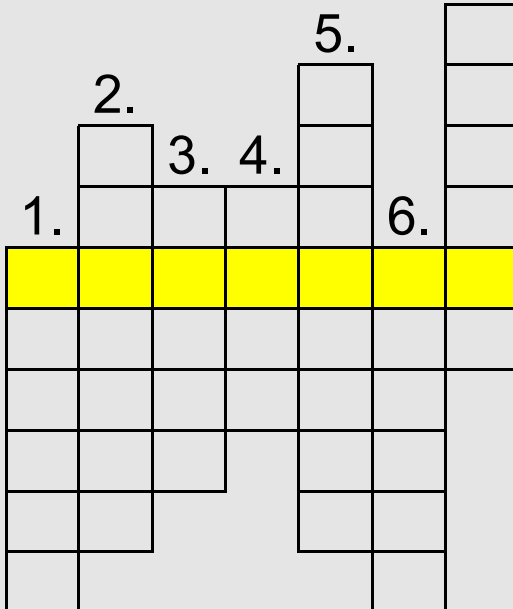
2.

3.

4.

1.

6.

Poklad zo Zámockej ulice

Raz mi moja stará mama rozprávala o poklade, ktorý je ukrytý na našej Zámockej ulici. „A ako ten poklad nájdem?“ opýtala som sa so smiechom, pretože som jej neverila. „Kto by už len schovával poklad na našej Zámockej ulici?“ pomyslela som si.

A vtedy babka začala rozprávať, že kedysi dávno žila v kaštieli rodina Peteovcov. Manželka pána Petea v noci týždeň pred Sviatkom všetkých svätých zakopala svoje šperky na záhrade za kaštieľom.

„Poklad vraj môžeš nájsť presne v ten istý dátum, čiže týždeň pred týmto sviatkom presne o polnoci,“ pokračovala babka.

„Ale no tak, mama, nerozprávaj jej tieto hlúposti,“ ozvala sa moja mama z kuchyne, „a už musí-me ísť, lebo máš test z matematiky a musíš sa učiť.“

Znelo to bláznivo, ale prečo by pani Peteová ukrývala svoje šperky? Zvlášťne bolo aj to, že moja babka mi nikdy neklamala.

Skoro celú noc som nespala. Do toho dátumu ostával ešte jeden deň a ja som mala jedinečnú príležitosť získať tajomný poklad. Adrenalin vo mne stúpala spolu s nádejou, že by som to mohla dokázať. Nádej však razom zanikla, lebo mi bolo viac než jasné, že ma moji rodičia von samú o takomto čase nepustia. A určite by so mnou nešli. Povedali by, že je to hlúposť, že babka si zo mňa iba robí srandu. Musela som preto vymyslieť plán.

„Dobrá noc!“ zavolala mama a ja som jej pozdrav opätovala. Vypla som svetlo a čakala, kým pozhasínajú svetlá aj moji rodičia a pôjdu spať.

„Konečne! Už len ticho vybehnúť von!“ potešila som sa. Potichu som odomkla dvere a vyšla som na dvor. Vonku už začínala byť poriadna zima. Mala som ešte pätnásť minút do polnoci. Mesiac už bol dávno v splne, a tak som musela vyriešiť ešte jeden problém. Nevedela som presne, kde presne by to miesto malo byť. Vášeň hľadania pokladu ma úplne vyvliekla z reality. Takmer som ani nepočula kroky, ktoré boli tesne za mnou.

„Kto je tam,“ opýtala som sa, ale nikto mi neodpovedal. Zrazu som uvidela veľkú svetelnú žiaru. Rýchlo som sa tam rozbehla a neverila som vlastným očiam. Stála tam žena oblečená v krásnych šatách, ktorá ukazovala na veľkú diery v zemi. Pozrela som sa tam a zmeravela som. Diera bola plná rôznych drahokamov, brilantových prsteňov, náhrdelníkov, náramkov, porcelánu všetkých farieb a mnoho iných vecí. Tá žena mi upokojujúcim hlasom povedala: „Vezmi si, koľko unesieš, ale rýchlo, pretože sa diera môže každú chvíľu zavrieť.“ Nabrala som si plné tričko pokladu, prekvapená a nadšená som utekala domov. Zastavila som sa pred domom. V mojej izbe a v kuchyni sa svietilo. Rýchlo som otvorila vchodové dvere a zvrieskla na celý dom: „Babka mala pravdu, pozrite sa!“ Mama s otcom sa na to, čo som priniesla, nevedeli vynadívať.

Potom mi zazvonil budík a ja som zistila, že to bol len sen.

Karin Krutáková, 8. a

Ema Slivková, 7. c

Barbora Kimáková, 9.b

Tri stropkovské ruže

Jedného dňa v meste Stropkov sa kráľovi a kráľovnej narodil prvorodený syn Miroslav. Práve v ten deň služobníctvo vysadilo do kráľovskej záhrady žlté ruže. Bola ich plná záhrada. Roky plynuli a Miroslav rástol. Keď bol Miroslav už starší, jeho rodičia museli odísť na dlhší čas. Nechali svojmu synovi celý hrad, aby sa oň staral. Vtedy Miroslav ešte netušil, aké ťažké bude vládnuť. Po odchode rodičov bral všetko na ľahkú váhu a o nič sa nestaral. Čím ďalej, tým viac hrad chátral. Postupne začali poddaní odchádzať z mesta. Hrad začalo opúšťať aj služobníctvo. Až vtedy si Miroslav uvedomil, že ostal sám bez jediného poddaného a bez služobníctva. Začal rozmýšľať a hľadať cestu späť. Vyšiel von a prechádzal sa. Našiel tam ruže, o ktoré sa ešte ako malé dieťa staral a polieval ich. Boli zvädnuté a vyschnuté. Zrazu začul hlas, ktorý volal jeho meno. Miroslav sa otočil a hneď pred ním uvidel jedinú žltú ružu, ktorá ešte nezvädla. Bola to

zázračná ruža, ktorá vedela rozprávať a prihovorila sa mu. Vyzerala dosť biedne, lebo aj jej ubúdala sila. Vedela, že Miroslav potrebuje pomoc, tak ako ona. Poprosila ho, aby jej pomohol a ona mu pomôže vyriešiť jeho problém. Kráľ súhlasil. Na druhý deň prišiel do záhrady znova. Polial ju a ruža akoby ožila. To robil každý deň. Ruža bola každý deň krajšia a krajšia. Nastal deň, keď už vedela aj ruža pomôcť kráľovi. Povedala Miroslavovi, aby všetky vyschnuté ruže vysekal a vysadil nové. On súhlasil. Čas sa krátil a príchod jeho rodičov sa blížil. Každý deň sekal staré ruže a sadiť nové. Polieval ich a staral sa. Ruže zázračne rýchlo rástli a za pár týždňov bola záhrada krásna ako kedysi. Miroslav svoj sľub splnil. Prišiel rad na ružu. Hrad sa začal vracáť do pôvodného stavu a postupne prichádzali poddaní, nakoniec aj služobníctvo. Kráľ sa tomu potešil a sľúbil, že už nikdy na hrad nedopustí takéto nešťastie. Za pár dní sa vrátili aj jeho rodičia, ktorí pre starobu odovzdali vládu Miroslavovi. On na znak toho, že mu ruže takto pomohli, dal do nového erbu mesta tri ruže. Tieto ruže sú tam až dodnes. **Matej Olčák, 7. c**

Ako vyrastala moja babka

Keď bola moja stará mama malá, bývalá v malej dedinke Turany nad Ondavou. Keď dospela do veku 16 rokov, dokončila odbornú strednú školu. Približne v roku 1962 mali v dome kultúry, v slávnostnej sále, mimoriadne stretnutie. Oznámili im, že do troch rokov sa z obce musia všetci občania vysťahovať, pretože chcú postaviť veľkú vodnú nádrž. Ich domy boli zbúrané a museli si hľadať nový domov. Jej rodina si vybrala Žalobín, obec v okrese Vranov nad Topľou. Tam moja babka strávila mladosť a do vystavanej vodnej nádrže sa chodili v lete kúpať, loviť ryby a oddychovať. Domaša je dodnes obľúbeným oddychovým miestom a taktiež slúži ako vodná nádrž na vodu pre naše domácnosti. Obetovanie rodinných domov nebolo márne. O pár rokov si babka našla prácu v Stropkove, kde sa aj vydala a žije doposiaľ. Rada spomína na detstvo prežité na dedine.

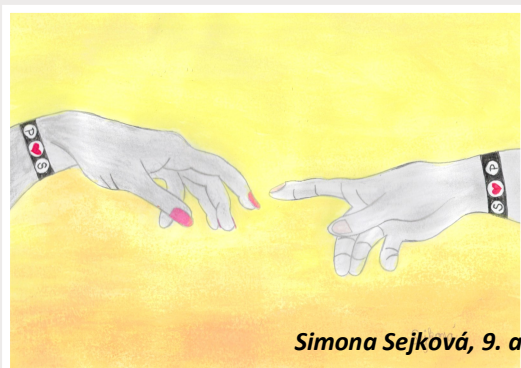
Daniela Čurillová, 7. c

Samuel Malačina, 8. a

Báseň o Stropkove

Stropkov to je mesto zdravé,
čo ma byť, sa v ňom stane.
Športu tu je dosť, vypestujete si na ňom závislosť.
Máme tu i športovú školu, futbal tu chlapci
hrajú spolu.
Dievčatá tiež nezaostávajú, volejbal si vždy
zahrajú a turnaje vždy povyhrávajú.
Máme tu i letné kúpalisko, je to pekné útočisko,
keď je vonku horúčko.
V zime sa tiež nudiť nedá, korčule si obuť treba.
Na plavárni a v bazéne energiu dožijeme
a v saune sa vyhreje.
To je naše mesto malé, cyklistiku tiež v ňom máme.

Simona Sejková, 9. a

Jozef Kmit, 7. c

Detstvo našich starých rodičov

Veľa som premýšľala, ako začať. Tak som navštívila babku a ona mi vyrozprávala príbeh svojho detstva. Moja babka vstávala o 6:00, naraňajkovala sa a potom išli pásť kravy. Chodili pracovať aj na pole, pásli húsky, a keď boli pri potoku, tak sa tam hneď aj okúpali. Niekedy bolo v potoku veľa rakov, ktoré lovili spod kameňov a potom si ich opekali. Ako deti robili zber húb, malín, černíc a potom ich predávali. Za peniaze si mohli kúpiť obľúbenú zemiakovú čokoládu. Keď sa kravy napásli, tak ich odprevádzali zasa domov. Neskôr nasledovalo dojenie, ktoré tiež ako deti museli robiť. Popri práci sa stíhali aj hrať, vystráť, liezť po stromoch, ohadzovať sa blatom. Hrali sa do večera. Často spomína, aké mali krásne detstvo bez internetu a telefónov.

Nina Škurlová, 7. c

Stropkov

Medzi dvoma kopcami
mestečko sa skrýva,
to je môj domov,
moja domovina.
To mesto Stropkov sa volá,
žijú v ňom ľudia, kde každý-každého menom volá.
Žijeme si tu ako jedna rodina,
na krásne zážitky si rada spomínam.
Na Mlynskej ulici škola,
ktorú rada mám,
každé ráno s radosťou do nej odchádzam.
V triede si žijeme ako rodina,
s kamarátkami čakáme, kedy odbije posledná hodina.
Všetko radi máme,
najradšej sa s nimi hráme,
Tréner na nás prísny je,
rady sme, keď sa na nás Haľo usmeje.
A to je tak asi všetko,
veď nemôžem prezradiť všetko.

..Veronika Levická, 7. c

Filip Cichý, 7. a

Stropkov

Žijem v obci blízko mesta,
vedie k nemu úzka cesta.
Nie je to veľké mesto,
pešia zóna nemá ani metrov dvesto.
Keď ho chcete mať ako na dlani,
musíte ho vidieť z Bani.
Myslíte si, že som cudzinec?
Nie, táto Baňa je na blízkom kopci obec.
O histórii mesta vieme veľa,
zachovali sa aj hradby blízko kaštieľa.
V ňom kedysi vládol Imrich z Perína,
málokto naňho už dnes spomína.
Slávu mesta zveľaďoval,
aby každý, kto v ňom žil, pracoval.
Dnes už to nie je také ružové,
málokto má prácu v Stropkove.

No žiť v meste malom, má aj svoje výhody,
nemusíme byť len kupované jahody.
V okolí má každý blízko les,
a to si cení každý dnes.
Prejsť sa okolo rybníka,
čo by za to dali ľudia zo Svidníka?!
A čo v meste chátra, to sa opraví,
za to patrí vďaka fondom a pánovi primátorovi.
Nezabúdajte však na svoje korene,
aj tí, čo už prácu máte vo Volkswagen.
Život tu bol stále pestrý,
potvrdia to ľudia z Tesly.
Robme preto všetci toto mesto krásne a stále o ňom
píšme básne.
A to aj my z okolitých dedín,
keď už v ňom trávime toľko hodín.

*Ella Perátová, 8. a***Rozprávanie starých rodičov**

Na príbehy svojich starých rodičov spomínam pomerne často. Od detstva som veľmi rada navštevovala svojich starých rodičov. Prežila som s nimi množstvo krásnych chvíľ. Najkrajšie boli asi tie, keď mi rozprávali svoje zážitky

Matej Olčák, 7. c

z detstva alebo z dospelosti. Zopár rokov dozadu nebolo nič zvláštne, keď v jednej rodine bolo osem a viac detí. Žili síce skromnejšie, ale o to viac sa mali radi a určite sa doma nenučili. Z babkinho rozprávania si pamätám veľa príbehov, ale najviac sa mi páčili tie, keď pásli kravy na lúkach. Často hovorila o tom, koľko zábavy tam zažili. Bolo ich tam viacero detí a počas toho sa hrávali na schovávačky po lúkach a lesoch. Dievčatá si pletli venčeky z púpavy. Chlapci si zase z dreva vyrábali rôzne píšťalky alebo luky. V súčasnosti trávia deti dnešnej generácie veľké množstvo času na internete a mobilných telefónoch. Radšej medzi sebou komunikujú cez sociálne siete,

akoby sa mali dohodnúť na nejakom čase a vyjsť vonku sa porozprávať. Myslím si, že dnešné deti by sa mali inšpirovať príbehmi starých rodičov.

*Tamara Vorobeľová, 7. c***Moje obľúbené miesto v Stropkove**

Moje obľúbené miesto je neďaleko od Stropkova. Nachádza sa nad čerpaciu stanicou Slovnaft. Je to vyhladková veža, ktorá bola otvorená koncom júla minulého roka. Odvtedy som tam bol asi 50-krát. Cyklistický chodník Po stopách Rakúsko-Uhorska tam nájdete. Dá sa naň dostať niekoľkými cyklistickými chodníkmi. Najradšej tam chodím cez Sitník. Keď prídem na vyhladkovú vežu, vždy tam pobudnem nejaký ten čas. Je z nej pekný výhľad na Stropkov. Je to veľmi pekné a tiché miesto. V okolí je veľmi pekná príroda. Je to aj super miesto na rodinný výlet, na cyklistiku, turistiku alebo na super grilovačku. Prvýkrát ma tam zobrali moji spolužiaci, ktorí mi ukázali, ako sa tam ide. Mne sa to tam veľmi zapáčilo. Je to ľahko prístupné miesto. Rád tam chodím znova a znova...

Dávid Babjarčík, 8. a

Čarovná príroda Stropkova

Príroda v Stropkove je plná krásy, pestrosti a ticha. Ja sa tam chodím poprechádzať, načerpať nové sily a prísť na iné myšlienky. Ich farebnosť ma nesie do iného sveta. Vtáky, ktoré spievajú na konároch stromov. Lístie, ktoré pomaly opadáva a vytvára nám krásnu cestičku hlbšie a hlbšie do lesa. Konáre, ktoré tvoria strechu a pokrývajú celý les. Vidno ich aj z najvyššej budovy či kopca, z každej bytovky či domu. Veverička, ktorá akurát hľadá šišky a hádže ich na zem, aby vyčarovala úsmev na tvári každému, kto vojde do lesa. Líšky, ktoré si robia nory v stropkovských lesoch, lebo sa tu cítia dobre a veria, že ich tento les ochráni. Jelene, ktoré akurát prebiehajú cez cestičku pokrytú lístím, plašia všetku zver a hrajú sa na naháňačku. Divá sviňa, ktorá ukladá svoje prasatá do spánku a dáva ich do rúk lesa. Bobry, ktoré si robia hrádze na potokoch. Ďatle, ktoré vytvárajú hymnu lesa spolu s vtákmi. Potôčik, ktorý tečie a zhasína smäď všetkým návštevníkom lesa. Ak pocítiš to všetko, znamená to, že ťa les prijal medzi seba. Ak niekto príde do lesa, zvieratá ho privítajú a s radosťou mu ukážu svoju krásu. To všetko milujem na stropkovských lesoch. Ak ich navštíviš, budeš sa tam cítiť bezpečne, budeš odchádzať s pocitom šťastia a túžby navštíviť ich znova.

Les

Do lesa ja chodím vždy,
dáva dobré nálady.
V lete veľa zvierat býva,
každé z nich sa niekam skrýva.
Najčastejšie vidno srny,
keď priblížiš sa, utečú,
behať rýchlo vedia.
Po chvíli sa zastavia a zase niečo jedia.
O polnoci,
v temnej noci na mesiac vždy vlky vyjú.
Medzitým ich manželky malú korisť hneď zabijú.
Huby tam rastú,
hneď po daždi.
Pre veľkú hubu by ne jeden hubár aj vraždil.
Do lesa by mal ísť každý,
keď slnko svieti, v zime a pokojne aj v daždi.
Čas na les si každý musí nájsť,
nenechaj si slnko zájsť!
Do lesa choď hneď a rýchlo,
pozor, aby ťa nič nepichlo.

Juraj Tutko, 8. a

Stropkov

Stropkov to je mesto malé,
lúbim ja ho veľmi, stále.
Dvojkříž stojí na vrchole,
chráni ľudí a ich role.
Prekrásny kostol postavený,
na sanktuárium povýšený.
Aká to veľká česť pre nás,
Ján Pavol II. chráni nás.
Keď sa vzdelávať chceš,
do školy ty bež!
V Stropkove ich nájdeš veľa,
vzdelanie ti bude treba.
Máme my tu kaštieľ starý,
strach a hrôzu cítiť v diali.
V stenách dievča zmurovali,
v noci kvíli, plače, žiali.

Ema Mydlová, 8. a

Babkino detstvo

Moja babka väčšinou vstávala o piatej ráno. Ale musela sa rýchlo najesť, aby mohla ísť na pole, kde na ňu čakali povinnosti. Moja babka chodila na pole zbierať úrodu. Veľakrát sa jej veľmi nechcelo. Ale aj napriek tomu, to musela robiť. Po práci sa najedla a išla von. V tej dobe nemali telefóny, tak sa vždy stretávali na rovnakom mieste. Keď meškala, nemohla ich nájsť. Chodili do lesa opekať zemiaky, chlieb, jablká, cibuľu. Keď zapadalo slnko, niektoré deti sa išli prezliecť, lebo už predsa bola zima a niektoré tam museli zostať, aby im oheň nezhasol. Potom sa vrátili a mohli pokračovať v opekaní. Keď bol večer,

tak sa vybrali domov, lebo sa báli byť sami v lese. Aj ja by som chcela mať také detstvo, ako moja babka.

Veronika Levická, 7. c

Karina Gombitová, 9. a

Ako Jožko vyvolal rozruch na dedine...

Jesenný podvečer na olšovskom družstve sa niesol v zlej nálade. Čakali inšpekciu z vládneho úradu ohľadom dotácií. Predseda kázal všetko poriadne poupratovať, kravy mali byť na poliach, aby sa dali poupratovať stajne. Strážnik Jožko bielil steny, nakoľko dezinfekcia bola potrebná, samozrej-

me nešlo to podľa jeho predstáv, pretože čaj, ktorý popíjal bol obohatený o prírodné výťažky borievky, po našom borovičky. Pred družstvom zaparkovalo neznáme auto s poznávacou značkou bratislavského okresu. Atmosféra zhustla a napätie by sa dalo krájať. Strážnik Jožko spozornel a okamžite informoval predsedu družstva, ktorý zhodou okolností bol mimo obce Nižná Olšava. Pán z bratislavského auta ešte dlho sedel v aute a narábal s nejakými papiermi. Strážnik jeho každý pohyb veľmi pozorne a dôkladne sledoval spoza okienka svojej strážnej boudy a zabudol na to, že má bieliť steny mašťale. Zrazu neznámy pán vystúpil z auta a strážnik mu vybehol oproti. Pán nestačil povedať ani slovo a Jožko ho okamžite odprevadil do miestnosti, kde bolo nachystané pohostenie. Pánovi to prišlo čudné, avšak kto by odmietol v jesenný sychravý podvečer teplý čaj a nachystané obložené misy? Počas pánovho hodovania pri obložených misách Jožko zavolať starostu, lebo si myslel, že je potrebný pri stretnutí. Nezabudol obvolať ostatných zamestnancov, že okamžite musia prísť do práce, aj keď bolo po pracovnej dobe. Všetci s veľkým strachom a nervozitou okamžite prišli na svojich autách súčasne s predsedom družstva. Nikto z nich nevedel, prečo Jožko urobil taký rozruch. Po príchode predsedu do miestnosti s občerstvením predseda zastal pri dverách v nemom úžase, pretože toho pána vôbec nepoznal, ale vedel, že nepatrí k ľuďom z inšpekcie, nakoľko ich už poznal. Pán sa poďakoval za občerstvenie a pochválil pohostinnosť ľudí. Nikto neuverí, keď bude rozprávať, že len čo sa zastavil na toaletu popri lesíku, ponúkli mu hojné pohostenie zo strany strážnika Jožka. Odvtedy Jožko bol za dedinského a družstevného polepťaka. Zamestnanci družstva dodnes spomínajú, aký veľký strach a prekvapenie zažili v jeden krásny sychravý jesenný podvečer.

Slavomír Ivančo, 7. c

Moje mesto

Kde bolo tam bolo uprostred lesa,
mestečko Stropkov zjavilo sa.
Na kopcoch mesta domčeky stoja,
v doline, v centre, zas bytovky trónia.
Kostolná veža do diaľky hľadí,
do malých uličiek plných ľudí.
Na hlavnej ulici aleja stromov,
mestečko krásne - môj domov.

Tu som sa narodila,
tu som aj vyrástla.
Bývam si s rodičmi,
a som tu šťastná.
Mám krásnu rodinku,
bračeka malého,
učím ho maľovať,
a skladať si lego.

Originál

Na východe Slovenska,
je mestočko malé.
Stropkov sa ono volá,
a je celkom známe.
Históriu má zaujímavú,
ale ešte mladú.
Kto ju aspoň trošku pozná,
veselú má náladu.
V centre kostol, pýcha naša,
veža jeho celkom dá sa.
Vraj v nej bude múzeum,
čujte ľudia, nie je to len šum.
A aj riekú my tu máme,
Ondava ju nazývame.
Nie je veľká, ani malá,
pozná ju aj Bratislava.
Futbalisti u nás rástli
a do sveta odišli.
Dobré meno robiť mestu,
vedia aj volejbalistky.
A čo dodať na záver?
Všeličo by sa dalo.
Tak sa prídte pozrieť,
nie je toho málo.

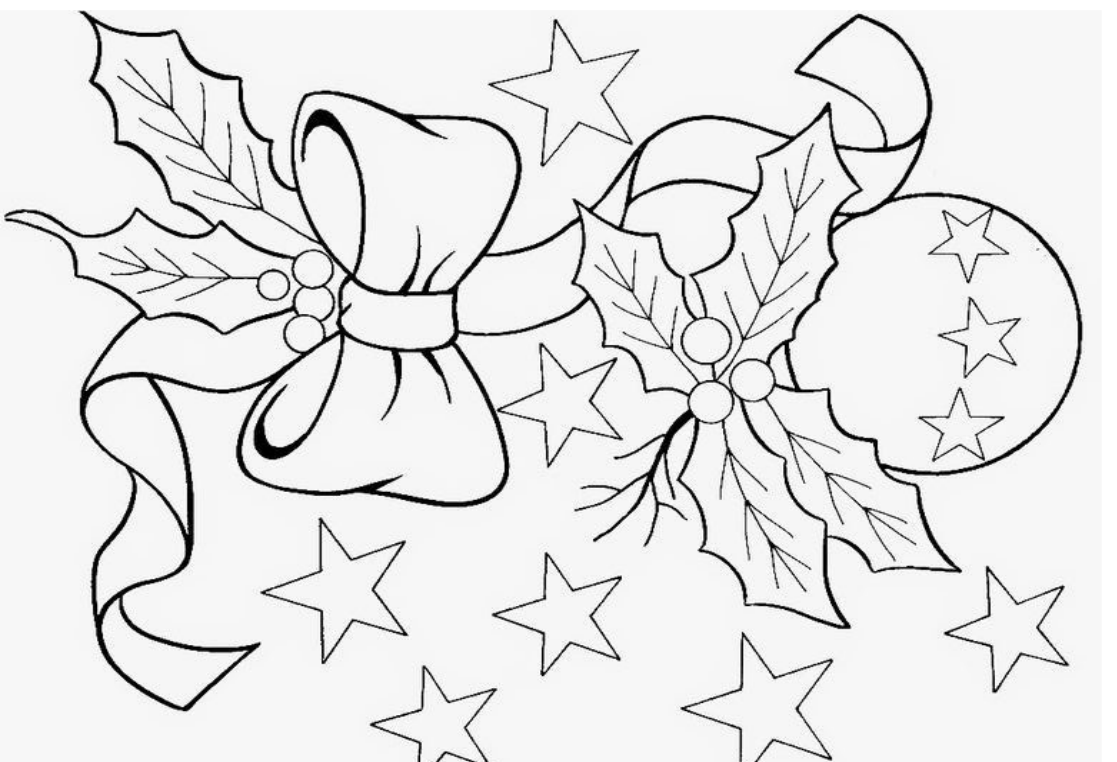
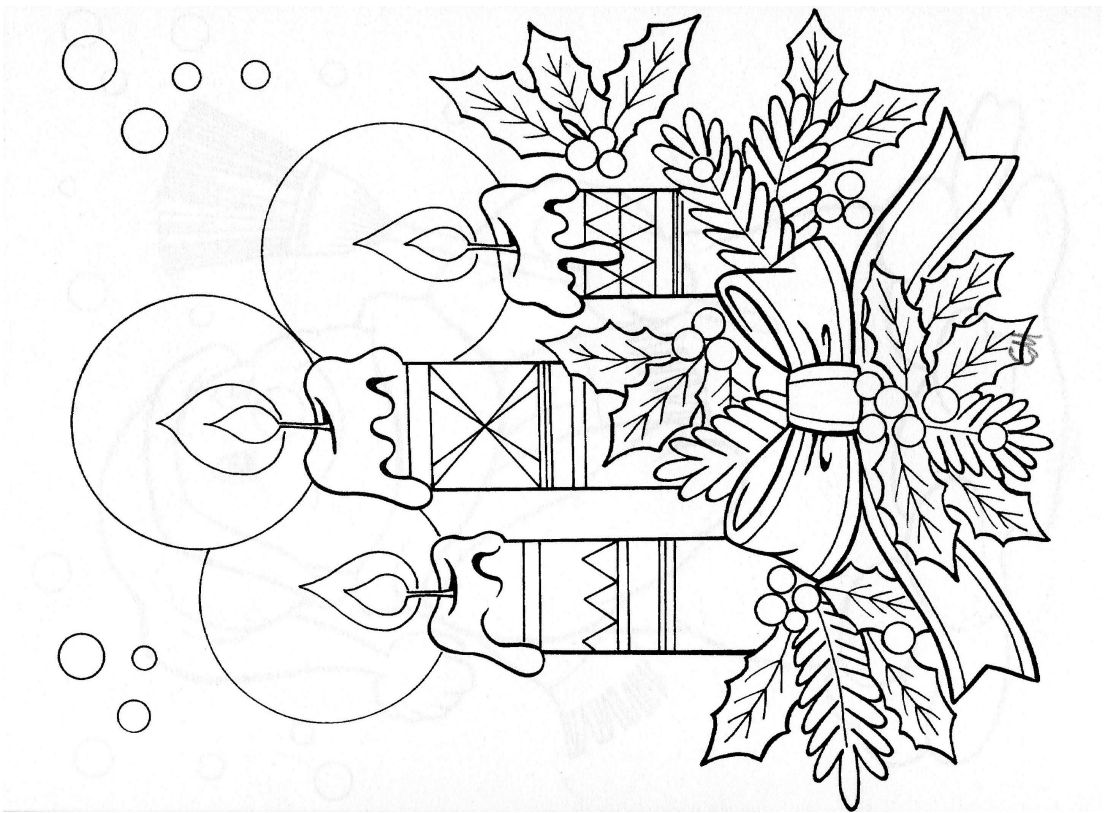
Tamara Malačinová, 7. c

Školu mám blízko,
kde chodím rada,
je v krásnom prostredí
a máme aj ihrisko.
Blížia sa Vianoce,
lístie už opadlo
a naše mesto opäť sa ligoce.
Vyrastie stromček na našom námestí,
zaznejú koledy a pesničky o šťastí...

Miroslava Polívková, 7. c**Šimona Cichá, 9. a****Pod vlekom**

V jari je krásne Pod vlekom,
vietor nás zdraví svojím vánkom,
aj kvety sa s nami o radosť delia.
Na lavičke v lete sedím,
motýlik ku mne priletí,
slnko ma hľadí po tvári
a úsmev sa mi v očiach objaví.
Vietor fúka, jeseň je tu,
vtáci sa už pripravujú k odletu.
Farebné lístie zdobí vlek,
šarkany vysoko vyletia hneď.
V zime je pod vlekom zábava,
vločka mi na nos pristála.
Cencúle stromčeky zdobia,
krajšiu zimu hneď urobia.
Zábava je tam Pod vlekom,
aj na tom kopci vysokom.
Z tej výšky vidno celý Stropkov,
naše mesto, náš domov.

Bibiána Jacečková, 8. a

*Požehnané vianočné sviatky
želá redakčná rada všetkým svojim čitateľom.*